

EGYETÉRTÉS

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDASÁGI NAPILAP.

Szerkesztői iroda: Budapest, IV. himzö-utca 7. sz. ... Klado hivatal: Budapest, IV. himzö-utca 1. sz.

Előfizetési díj: Vidékre postán vagy helyben házból ... Egy szám 6 krajczár.

Költségvetési szédelmek. Kerek számban 23 millióra teszi a kormány a költségvetési deficitet. Ennek ellenében mi a zárszámadásilag igazolt tényezők, a rosz közgazdasági viszonyok s a költségvetési javaslatban előforduló hamis tételek alapján 60 millióra számítottuk normalis körülmények közt s az okkupáció nélkül is az 1879-ik évi deficitet.

neki nincs annyi deficitje, mint azoknak. Ez persze nem igaz, valamint általában Tisza Kálmánnak egyetlen komoly szava se igaz, de hogy ő mégis behozniya a maga különböző legénységét: tehát megparancsolta hajdújának, hogy a hajdu mondja meg Szapáry Gyulának, hogy Szapáry Gyula a költségvetésbe az okkupáció költségét fölvenni ne merészelje, mert ha különben eszelelsz, akkor ki találna tudódní, hogy Tisza Kálmán még sem külön legény, mint elődei.

lesztett.) A képviselőház kiküldött egy 21-es bizottságot az ország pénzügyeinek megvizsgálására. Ez a bizottság a maga kebeléből ismét kiküldött egy 9-es albizottságot a lezéből, hogy a pénzügyi helyzet megszüldésére javaslatot készítsen. Ezen albizottságnak tagja volt Tisza Kálmán, sőt az albizottság jelentésében éppen Tisza Kálmán vezetésével lettek elfogadva. Ezen albizottság tanácskozásaiiban részt vett gróf Szapáry Gyula is, mint akkori belügyminiszter s hozzájárult annak javaslatához. E javaslatok közt a költségvetések összeállítására és mondatik: a rendkívüli kiadások mind azon tételai áthelyezendők az állandó kiadások közé, a melyek gyümölcsöző befektetés mind képeznek s teljesen átmeneti költséggek.

több bizalmatlansággal tekintgetnek szét a hajdu gárda emberei. Észre lehet rajtuk venni, hogy a vidék hangulata, az érintkezés befolyással volt kedélyállapotokra. S ha ilyenkor rögtönözve megszavaztaták e jó urakat, oly tekintélyes kisebbségben maradt a kormány, mintha soha se lett volna mamelekja. Szükségök is van legnagyobb részöknek külön-külön lezékre, külön-külön ígéretekre és rábeszélésre, míg hozzászoknak a régi szerephez. Tudja ezt nagyon jól a kormány. Régi tapasztalatokon alapul a szavazás dresszura. Ismerik minden esnyját-binyját; ismerik lélektani részleteit; ismerik időjárását és változásait. Van rá gond, hogy se rány ne kezdessék meg a java munkát, hanem előbb elvégezzék emberek pihütását és rosz hangulatból való kizavarást.

A hivatalos körök azonban nem nyugosznak, s egyetlen eljárásukkal maguk nyujtanak módot, hogy az örökös tartományok főrekrészt eredeti világlátásba helyezzék úgy napirenden maradjon tovább is. A táviró a hivatalos „Corr. Bur.” révén minden legeskezebb Schönerer czafoló mozzanatot lármas gondall körülöt. Így tesz ma is, midőn tudtára adja a világnak, hogy „a eszár” tegnap fogadta a Thaja melletti Waidhofenből érkezett küldöttséget, a mely felirattal nyujtott át, melyben Schönerer képviselő nyilatkozatát „határozottan és felháborodással” visszautasították. „A eszár” válaszában azt feleli, hogy örül a kerület lakosságának chajait és nézeteit megismerhetni; soha sem vonta kétségbe annak hűségét és ragaszkodását az uralkodó házhoz; hiszi, hogy erre jövőben is számíthat.

Tehát csak azon mulhatatlanul szükséges vagy legalább a Tisza Kálmán-féle emberek kormányának maradására mellett elkerülhetetlen kiadások mintegy 14 millióra rughak, melyekkel együtt a félhivatalos sajtónak is be kell vallani 36-37 millió válságos deficitet. Igaz, hogy ők azt állítják, hogy ez nem deficit, tehát a költségvetésbe fel nem vehető, minütan az okkupációs költség nem egy ének terhet képezi s ezt különben is kölcsönrel kell fedezni. Valóban új és furcsa tudomány. De bármilyen új és furcsa is: nem szólnak hozzá, ha tisztán elméleti és tudományos czélból állíthatnák föl. Végre is a dolg érdemére nézve tökéletesen mindegy: akár ilyen, akár amolyan formája van valamely költségvetésnek s akár ilyen, akár amolyan rubrikák közé iktatattik valamely kiadási tétel. A dolg lényege abból áll: ha a több kiadásunk, mint a bevételünk, akkor deficit áll elő, melyet vagy megtakarítással, vagy adóemeléssel, vagy kölcsön vett pénzzel kell fedezni. Nálunk a megtakarítás most már nehezen megy a kormány szerint, az adóemelést nehezen megy miszerintünk, nincs tehát más hátra, mint az adósságinálás Tisza Kálmán szerint.

Czélzatos szédelés tehát, nem egyéb, a mit Tisza és Szapáry a költségvetési deficitetl őrnek. A mi az államnak kiadása és bevétele: mind azt fel kell venni a költségvetésbe. Hogy a kiadás állandó-e évről évre, vagy csak átmeneti s nem tovább, mint csak egy vagy egypár évig tartó: ez a fölvetel príncipiálmához nem tartozik. A törvényhozásnak jogában áll tudni s kötelességében áll ellenőrizni a költségvetés évi mérlegét s ekként ez alapon megfontolni, vajjon az adózó közönség terheinek enyhítése lehet-e vagy nem. Továbbá jogában áll tudni s kötelességében ellenőrizni az államnak vagyon mérlegét s tökértékének activ és passiv állapotát, hogy ez alapon megfontolhassa, vajjon bocsátkozhatik e új vállalatokba, új befektetésekbe, új kalandokba s ha igen: kölcsönpénzzel fedezheti-e vagy adóemeléssel vagy megtakarításokkal az új vállalat terheit? Amde ha Tisza Kálmán bölcsessége érvényre jut s az évi költségvetésből éppen a legnagyobb tétel kiadások kihagyatnak, akkor sem költségvetési mérleget, sem vagyon mérleget biztosan kimutatás nem lehet, akkor a kormány előterjesztések hézagosság és hamisak lesznek; akkor a törvényhozás ellenőrzése lassanként lehetlenné válik s az adófizetők filléreivel való hütelen sáfarkodás kerül napirendre. Ed-dig Tisza Kálmán az álnoakságot csak eslekedte, de nem bírta. Ezentul most már Szapáry gróf segítségével nemcsak eszeleksi, hanem hirdeti is.

Budapest, január 10. Az országgyűlés még össze sem jött, már a vidékről fel-ránduló képviselők nagy lehangolt-sággal néznek elbe az országgyűlési tárgyalásoknak. Oly jelenség, a mely nem szokatlan parlamenti életünkben. A sajtó emberei rend szerint számba szokták venni a szünetek után érkező és a klubéletben hosszabban beletörődött hangulatot. S csakugyan alig érintkeznek a képviselők választóikkal, alig szállognak fel egyenkint, hogy elfoglalják helyök a vendégek asztalaiban, s a klub helyiségekben, mintha csak kiseréit emberekkel állának szembe. Az önbizalomig fokozódott szolgálalkúság a kormány iránt nem kis változáson megy keresztül. Kevesebb önhitséggel, nagyobb levertséggel,

lyet egy fiatal kéz oly megmagyarázhatatlan módon tud külsőre alkotni a semminél sem sokkal többlet: egészen meglepte az öreg urat. A kimerültség, a lelki zaklatás, mely teljes megtörtséggel és száraz magányossággal lepte el az este, már eltűnt az úju örö hatalma elől, vagy legalább átváltozott szomorúsággá, a mi sokszor oly meg-hatott és kedves. Az arc többé nem az az elcsigázott és szájalomra keltő, hanem egy gyermeges arc, és ez akár szép, akár nem szép, mégis vonzó, és ugy van vele mindenki, mint az almával, melyet nem alakja szerint szokás válogatni. A leány hirtelen fölállt és jó reggelt mondott. — Jó uram, köszönöm, a mit velem tett; most már tovább mehetek, — szölet reszkett, do-tisza hangon. — És vajjon merre? — kérdezte Gyárfás. — Persze, megint neki a nagy világnak. Ha az ember valakinek egy korty vizet ad, megkérdezheti, hogy hová indult. Es mondatom, az arcod is elég jó, hogy az ember adjon rá valamit, a fiatal-sághoz pedig nagyon hozzá fér egy öreg ember tanácsa, habár intés legyen is az. Menj vissza oda, a honnan jöttél. — Nem megyek, — válaszolt dacosan a leány. — Honnan jöttél? — Nem mondom meg, mert visszavinnének. — De hát mit akarsz? — kérdezte türelmet-lennül Gyárfás. — A leány fölshajtott. — Ah! Uram, nem akadna a házad valami dolga? — Szolgálathba akarsz szegődni? — Mindégy! Én csak azt tudom, hogy vissza nem akarok menni! — Teringetted, még meggyöl a hajom! — dörmögött az öreg ur. — Várj csak egy pillan-tig. De el ne menj addig, mert ez nem lenne szép. Gyárfás elmozdított, s nem sokára egy közép-korú asszonysággal tért vissza, ki egészen házkö-rüli dofoghoz volt öltözödvé, hőtérhő fejköttel. — Itt van, ez az! — szölet az öreg ur, a leányra mutatva. — Beszéljen vele öcsémasszony. — Nincs cselökönyved ugy-e? — volt az

Budapest, január 10. A mai kornak Európát foglalkoztató nagy kérdései közt a keleti kérdés az, melynek megoldása legelőbb nehézséggel jár, mert a legulsyosabb következeseket vonja maga után. Olaszország egységének kivívásánál, mely Európában a nemzeti általános ébredést létesítette csak, két tényező volt szükséges: egy hatalmas szövetséges az osztrák uralom megtörésére s a nemzeti akarat az eszme kivételére. S ha a francia előnyomulást a német készülődés-ek s az orosz intő szava megállította is, de az egyesülést s vele az alkotmányos érzetet Európában a nemzeti lelkesedés csak-hamar fényre alkotta. Azon áldozat végre, a melyet a savoja-nizzai suffrage univer-selle eredeti hazájért hozott, megmen-tette az olasz egységet a szövetségi alkotmánytól. A német kérdés megoldására elégséges volt maga a német nemzet, hogy annak éjszaki része Schleswig-Holstein rég óhajtott felszabadítása után, az osz-trák uralmat megtörje, sőt azt Németor-szágból ki is rekesse és a déli rész csak-hamar önként csatlakozott a nemzeti esz-méhez. A francia támadás a német egysé-g meghiúsítására, bár a rheusai határ birtoklása régi óhaja a francziának, még sem volt nemzeti eszme, hanem a hanyat-lását érző császári hatalomnak kétségbe-esett küzdelme, az európai hegemoniáért. A francia nemzet 1870-ben nem kívánta a háborút, egykedvűn nézte a rendszert bukását, sőt ez egykedvűséggel segítette a császárságot eltiporni, melytől áltató, erkölcselentítő rendszere folytán, mely be-lől szabadsági formákat színelte, kifelé szab-adítói nagy eszméket hirdetett, másképp szabadulni képes nem volt. A nemzeti lelkesedés a francia né-met háboruban csak akkor állott be, midőn Franciaországban a már megutált császárság buktaival az 1789-ki eszmék

AZ „EGYETÉRTÉS” TÁRSZÁJA. A Z S E B. REGÉNY KÉT KÖTETBEN. Irtá KAZÁR EMIL. ELŐ KÖTET. Senki gyermekét. (Folytatás.) A kapunál, melyet az öreg Gyárfás kinyitott és bezárt, a szegény gyermek majdnem újra összeroskadt, s kapkodó kezei beleeragadtak Gyárfás karjaiba, mint a bojtornán. Az öreg ember csaknem öleiben vitte föl a lépcsőn, megjövedve gondolván el: hátha meghalna az istenadta. — Csak még egy pillanattal végy erőt magadon, a mig kinyitom a szobát, a mig gyertyát gyujtok. Aztán minden jó lesz. — Udvári lávát volt, a hová a csavargót bevitte, s hol rövid motozás után megtalálta a gyufát és gyertyát, és a leányt elhelyezte a bőr kanapéra. — Majd hirtelen utána nézek valaminek, — szölet caendeseitől és csilapított. — Nekem nincs senkim, se tűzhelyem, se kamarám, de a reggelit talán maradt egy kis tej, meg egy fél zsemle. Várj, várj csak. — Az öreg ur lakása nagyon szerény volt; egy nagybacska szoba, régi divatú butorokkal, bősős székekkel, fekete ráms képekkel; azonkívül egy kicsi előszoba, melyben nem volt semmi, csak egy fogas. Innen nyílt egy szűk konyha, de a honnan a tűzhelyt, mint nagyon fölösleges dologt kivették, csak egy hosszú ládat s néhány pár cipőt és csizmát lehetett látni a ridég zugban. A ládán állt egy kávé forraló, két bádog edény és egy állca. Ezek közt keresgél az öreg ur. A bádog edények fedőjét igazgatlanul kapdosza föl, s az egyik csakugyan félig volt tejjel, a tálcán pedig ott sárgal-out egy zsemle, még pedig nem is fél, hanem csaknem egész. Gyorsan spiritusz öntött a forralóba, meggyújtotta, s a zsemlével behozott az éhezöz.

Hamarjában fapados be egy falatot. Lesz valami meleg is; kevés az igaz, de reggelig meg-járja. Nagyon későn van, jobban nem láthat-lak el. — Ezzel megint visszament a forralóhoz, mely még soha nem kezdett oly lassan és bevérhatatlanul melegedni, mint most, de végre mégis csak jelent-keztek a gőzpárák, s egy jókora csésze szin meg-telt forró tejjel. — Ennyivel most meg kell elégedned, — szölet mentegetözve, a mint Barta elő helyezte a csészt. — Különbön igen finoman fölterített számára; még asztalkendöröl sem feledkezett meg, s a vizes palack mellé két poharat is oda állított. A leány gyorsan és mohón evett, s Gyárfás ur örömmel látta, hogy az arc kelés férsége kezd elmúlni, és kevésbé ijjesztő halványaság váltja föl. — Az ablak-közben szölet és néhány alma is akadt. „De ez aztán minden, — jegyzé meg a lakmározottól, ki folytonosan fürkészte a leány ar-czát. Barta ránézett nagy és kedves szemeivel, melyen felsőhajtott s evett. — Az első dolog, hogy észlegeted csilapitást; aztán majd a pihenésről gondoskodunk. Mindenki előtt nagyon csinos jelenet lett volna, az öreget pedig szive melyéig meghaghatta, midőn a leány fölállt, hirtelen hozzá ment, s mi-előtt csak sejtethető volna is, hogy mit akar, meg-csókolta kezét, s aztán gyors és ügyes mozdulattal összeszedte a lakoma minden szerét és morzsáját, s kérdezte, hogy hová tegye félre. — Gyárfás ur az öreg urat könnyen olvadásba jövő érzékenységgel a leány fejére tette egyik kezét, a másikkal állfálnal fogva fölemelte fejét, mint a hogy a kinttetett gyermekekkel tesz a nagy bácsi. — Tanultál valamit? — Dolgoini mindig. — Ez elég jó iskola. Hozd csak a metye-mo-tyót a kamarába utánam, a hol megmutatom az éjjeli szállásodat. A kamarában ugyan nem sok a mutogatni való, s a kérdésben levő úgy fő tárgyat a nagy láda képezte, mely hirtelen ellátatván a legelő-külöztetlenebb holmival, Gyárfás ur magára

Valami rendkívüli esemény teljes tudatával s ennek találgatása közti töprengéssel távozott el Kati asszony, hogy az előszóval adott parancsolat teljesítse. — Barta már a láda szélén állt a szűk kamará-ban, ély oly busan, kezébe hejtött fölvel s melléte a kis ruha csomaggal, mint ezelőtt a negyedik reggelén. Most is utra készen volt, most is várta, hogy elmeheessen. De talán most már magas és tövises sövényként vette körül szándékát az a gondolat, hogy hová? — Gyárfás így találta. A szegény teremtsé hal-vány arca és szomorúsága, s az a csinosaság, me-

lyet egy fiatal kéz oly megmagyarázhatatlan módon tud külsőre alkotni a semminél sem sokkal többlet: egészen meglepte az öreg urat. A kimerültség, a lelki zaklatás, mely teljes megtörtséggel és száraz magányossággal lepte el az este, már eltűnt az úju örö hatalma elől, vagy legalább átváltozott szomorúsággá, a mi sokszor oly meg-hatott és kedves. Az arc többé nem az az elcsigázott és szájalomra keltő, hanem egy gyermeges arc, és ez akár szép, akár nem szép, mégis vonzó, és ugy van vele mindenki, mint az almával, melyet nem alakja szerint szokás válogatni. A leány hirtelen fölállt és jó reggelt mondott. — Jó uram, köszönöm, a mit velem tett; most már tovább mehetek, — szölet reszkett, do-tisza hangon. — És vajjon merre? — kérdezte Gyárfás. — Persze, megint neki a nagy világnak. Ha az ember valakinek egy korty vizet ad, megkérdezheti, hogy hová indult. Es mondatom, az arcod is elég jó, hogy az ember adjon rá valamit, a fiatal-sághoz pedig nagyon hozzá fér egy öreg ember tanácsa, habár intés legyen is az. Menj vissza oda, a honnan jöttél. — Nem megyek, — válaszolt dacosan a leány. — Honnan jöttél? — Nem mondom meg, mert visszavinnének. — De hát mit akarsz? — kérdezte türelmet-lennül Gyárfás. — A leány fölshajtott. — Ah! Uram, nem akadna a házad valami dolga? — Szolgálathba akarsz szegődni? — Mindégy! Én csak azt tudom, hogy vissza nem akarok menni! — Teringetted, még meggyöl a hajom! — dörmögött az öreg ur. — Várj csak egy pillan-tig. De el ne menj addig, mert ez nem lenne szép. Gyárfás elmozdított, s nem sokára egy közép-korú asszonysággal tért vissza, ki egészen házkö-rüli dofoghoz volt öltözödvé, hőtérhő fejköttel. — Itt van, ez az! — szölet az öreg ur, a leányra mutatva. — Beszéljen vele öcsémasszony. — Nincs cselökönyved ugy-e? — volt az

Budapest, január 10. A mai kornak Európát foglalkoztató nagy kérdései közt a keleti kérdés az, melynek megoldása legelőbb nehézséggel jár, mert a legulsyosabb következeseket vonja maga után. Olaszország egységének kivívásánál, mely Európában a nemzeti általános ébredést létesítette csak, két tényező volt szükséges: egy hatalmas szövetséges az osztrák uralom megtörésére s a nemzeti akarat az eszme kivételére. S ha a francia előnyomulást a német készülődés-ek s az orosz intő szava megállította is, de az egyesülést s vele az alkotmányos érzetet Európában a nemzeti lelkesedés csak-hamar fényre alkotta. Azon áldozat végre, a melyet a savoja-nizzai suffrage univer-selle eredeti hazájért hozott, megmen-tette az olasz egységet a szövetségi alkotmánytól. A német kérdés megoldására elégséges volt maga a német nemzet, hogy annak éjszaki része Schleswig-Holstein rég óhajtott felszabadítása után, az osz-trák uralmat megtörje, sőt azt Németor-szágból ki is rekesse és a déli rész csak-hamar önként csatlakozott a nemzeti esz-méhez. A francia támadás a német egysé-g meghiúsítására, bár a rheusai határ birtoklása régi óhaja a francziának, még sem volt nemzeti eszme, hanem a hanyat-lását érző császári hatalomnak kétségbe-esett küzdelme, az európai hegemoniáért. A francia nemzet 1870-ben nem kívánta a háborút, egykedvűn nézte a rendszert bukását, sőt ez egykedvűséggel segítette a császárságot eltiporni, melytől áltató, erkölcselentítő rendszere folytán, mely be-lől szabadsági formákat színelte, kifelé szab-adítói nagy eszméket hirdetett, másképp szabadulni képes nem volt. A nemzeti lelkesedés a francia né-met háboruban csak akkor állott be, midőn Franciaországban a már megutált császárság buktaival az 1789-ki eszmék

Lapunk mai számához fél iv melléklet van csatolva.

Örökös... A terézvárosi dohánnyár épít... A budapesti pénzbank bűnügyében... A bécsi rendőrségi iskolákról... A bécsi rendőrségi iskolákról... A bécsi rendőrségi iskolákról...

Szágon a lefolyt 1878-ik évben 47 helyen tartat... Színház, művészet... A népszínházban ma este Gerőfi... A népszínházban ma este Gerőfi... A népszínházban ma este Gerőfi...

Benk József a kolozsvári tisztek... Tartó félben megállapodott a magyar kormány... Bécs, jan. 10. (Bud. Corr.) Gr. Szapary... Bécs, jan. 10. (Bud. Corr.) Gr. Szapary... Bécs, jan. 10. (Bud. Corr.) Gr. Szapary...

Bécs, jan. 10. (Bud. Corr.) Gr. Szapary... Bécs, jan. 10. (Bud. Corr.) Gr. Szapary... Bécs, jan. 10. (Bud. Corr.) Gr. Szapary... Bécs, jan. 10. (Bud. Corr.) Gr. Szapary...

A II. kibocsátvány kincstári utalványok és esle... Bécs, jan. 10. (Bud. Corr.) Gr. Szapary... Bécs, jan. 10. (Bud. Corr.) Gr. Szapary... Bécs, jan. 10. (Bud. Corr.) Gr. Szapary...

Table with multiple columns: A. Államosság 100 frt., B. Földterem. k. 100 frt. pp., C. Más közlekedési., D. Bankok részvényei., E. Közlekedési vállalatok részv., F. Ipar és keresk. vállalat. részv., G. Zálogjelek., H. Előbbségi kötvények., I. Magánorszjegyek., J. Váltak árfolyama.

